

ΜΟΝΑΧΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ 1981-1983

Τοῦ ἴδιου:

5 Ἐγκώμια στὴ Μοναξιά (Ποιήματα) 1981

Στὴν
ἑλλη Παιονίδα
μὲ τὴν ἀγάπην μου
Α.Ο. 19. 10. 88
D. K. P.

Οἱ παγετῶνες ἔλειψαν·
δὲν ἔχει διεξόδους τὸ πέτρινο δάσος.
Ἄλλοίμονο!
στενάζουν οἱ ὀγκόλιθοι τῆς ψημένης γῆς.

Πολυδαίδαλοι δρόμοι τοῦ ἀνθρώπου
ἀγκομαχοῦν νὰ φτάσουν
— ταξίδι μεγάλο τώρα —
στὸ αἶι, στὸ μηδέν,
χωρὶς ἐπιστροφή, στὴ σκιά τοῦ χάους.

Κι ἐγὼ
βουλιάζω κάτω ἀπὸ τὴν αἰώνια στάχτη
ἀγνωστων θεῶν,
γονατισμένος μπροστὰ σὲ βωμοὺς ξεχασμένους,
γλύφοντας στὴ σκόνῃ τῶν αἰώνων
τὴ μοναξιά τοῦ Σίσσυφου,
γνωρίζω καλὰ τὸ φορτίο μου.

ΔΩΡΕΑ
ΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΟΥ
ΠΑΙΟΝΙΔΗ